உ

கணபதிதுணை.

திருப்புல்வயல்

குருபாததாசர் அருளிச்செய்த

குமரேசசதகம்.

இஃது,

சாத்தான்குளம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

க-மீ-மு-முகம்மது அசன் அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

திருமயிலை-வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

ம-இராமலிங்கமுதலியாரால்

சுத்தப்பிரதியாகப் பரிசோதிக்கலுற்று,

சிட்டத்தூர்,

செங்கல்வராயமுதலியாரது

சென்னை:

சிற்றம்பலவிலாசம் பிரெஸ்ஸிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

(இதன் விலை அணா—௩.)

உ

கணபதி துணை.

குமரேச சதகம்.

காப்பு-வெண்பா.

பூமேவு புல்லைப் பொருந்துகும ரேசர்தம்மேல்
தேமே வியசதகஞ் செப்பவே—கோமேவிக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் கம்பகும்பத் தைந்துகரக்
காக்குஞ் சரவணத்தான் காப்பு.

அவையடக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

மாரிக்கு நிகரொன்று பனிசொரிதல் போலவு மனைக்குநிகரொன்று சிறுபெண், மணல் வீடுகட்டுவது போலவுஞ் சூரியன்முன் மருவு மின் மினிபோ லவும், பாருக்குள் நல்லோர் முனேபித்தர் பலமொழி பகர்ந்திடுஞ் செயல் போ லவும், பச்சைமயி லாடுதற் கிணையென்று வான்கோழி பாரிலா டுதல்போ லவும், பூரிக்கு மினியகா வேரிக்கு நிகரொன்று போதுவாய்க் கால்போ லவும், புகல்சிப்பி முத்துக்கு நிகராப் பளிங்கைப் பொருந்தவைத் ததுபோ லவும், வாரிக்கு முன்வாவி பெருகல்போ லவுமின்சொல் வாணர்முனு கந்து புல்லை, வாலகும ரேசர்மேற் சதகம் புகன்றனன் மனம்பொறுத் தருள்பு ரிகவே.

குமரேசர் மகிமை.

பூமிக்கொ ராறுதலை யாய்வந்து சரவண
ப்பொய்கைதனில் விளையா டியும், புனிதற்கு
மந்த்ரவுப தேசமொழி சொல்லியும் போதனை
ச் சிறையில் வைத்தும், தேமிக்க வரிகரப் பிர
மாதி கட்குஞ்செயிக்கமுடி யாவ சுரனைத், தே
கங் கிழித்துவடி வேலினு லிருகூறு செய்தமர
ர் சிறைத விர்த்தும், நேமிக்கு ளன்பரிட ருற்
றசம யந்தனில் நினைக்குமுன் வந்து தவியும்,
நிதமுமெய்த் துணையாய் விளங்கலா லுலகி
லுனை நிகரான தெய்வ முண்டோ, மாமிக்க
தேன்பருகு பூங்கடம் பணியுமணி மார்பனே
வள்ளி கணவா, மயிலேறி விளையாடு குகனே
புல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (க)

அந்தண ரியல்பு.

குறையாத காயத்ரி யாதிஜெப மகிமை
யுங் கூறுசுரு திப்பெ ருமையுங், கோதிலா வா
கம புராணத்தின் வளமையுங் குலவுயா காதி
பலவும், முறையாய் நடத்தலாற் சகல தீ வினை
களையு முளரிபோ லேதகிப்பார், முதன்மை
பெறு சிலைசெம்பு பிருதுவிக ளிற்றெய்வ மூ
ர்த்தமுண் டாக்குவிப்பார், நிறையாக நீதிநெ
றி வழுவார்க ளாகையா னீண்மழை பொழிந்
திடுவ தும், நிலமது செழிப்பதும் அரசர் செ
ங் கோல்புரியு நிலையுமா தவர்செய் தவமும்

மறையோர்களாலே விளங்குமிவ் வுலகத்தி
ன் மானுடத் தெய்வமிவர்காண், மயிலேறி வி
ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும
ரேசனே. (௨)

அரச ரியல்பு.

குடிபடையி லபிமான மந்திரா லோச
னை குறிப்பறிதல் சத்ய வசனங், கொடை நித்
த மவரவர்க் கேற்றமரி யாதைபொறை கோ
டாத சதுரு பாயம், படிவிசா ரணையொடு ப்ர
தானிதள கர்த்தரைப் பண்பறிந் தேய மைத்த
ல், பல்லுயிரொ லாந்தன் னுயிர்க்குநிக ரென்
றே பரித்தல்குற் றங்கள் களைதல், நுடிபெறு
தனக்குறுதி யானநட் பகமின்மை சுகுண
மொடு கல்வி யறிவு, தோலாத கால மிட மறித
ல்வினை வலிகண்டு துஷ்ட நிக் ரகசௌ ரிய
ம், வடிவுபெறு செங்கோ னடத்திவரு மரசர்
க்கு வழுவாத முறைமை யிதுகாண், மயிலே
றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு
குமரே சனே. (௩)

வணிக ரியல்பு.

கொண்டபடி போலும்விலை பேசிலா ப
ஞ் சிறிது கூடிவர நயமு ரைப்பார், கொள் ளு
மொரு முதலுக்கு மோசம்வ ராதபடி குறுக
வே செலவு செய்வார், வண்டப் புரட்டர்தா
முறிதந்து பொன்னடகு வைக்கினுங் கடனீ

ந் திடார், மருவுநா ணயமுளோர் கேட்டனு ப் புகினுமவர் வார்த்தையிலெ லாங்கொ டுப் பார், கண்டெழுது பற்றுவர வினின்மயிர் பிளந்தே கணக்கிலனு வாகி லும்விடார், கா சுவீ ணிற்செலவி டாருசித மானதிற் கனதிர வி யங்கள் விடுவார், மண்டலத் தூடுகன வர் த்தகஞ் செய்கின்ற வணிகர்க்கு முறைமையி துகாண், மயிலே விளையாடு குகனேபுல் வய னீடு மலைமேவு குமரே சனே. (ச)

வேளாள ரியல்பு.

நல்லதே வாலயம் பூசனை நடப்பதும் நாடோறு மழைபொ ழிவதும், நாடிய தபோ தனர்கண் மாதவம் புரிவதும் நவில்வேத வே தி யரொலாம், சொல்லரிய யாகாதி கருமங்கள் செய்வதுந்தொல்புவி செழிக்கு நலமுஞ், சுப சோப னங்களுங் கொற்றவர்கள் செங்கோல் துலங்குமனு நெறி முறைமையும், வெல்லரிய சுகிர்தமொடு வர்த்தகன் கொள்விலையும் விற் பனையு மதிக புகழும், மிக்கவதி காரமுந் தொ ழிலாளர் சீவனமும் வீரரண சூரர் வலியும், வ ல்லமைகள் சகலமும் வேளாளர் மேழியின் வாழ்வினுன் விளைவ வன்றோ, மயிலேறி வி ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும ரே சனே. (ரு)

பிதாக்கள்.

தவமதுசெய் தேபெற் றெடுத்தவன் முதற்பிதா தனைவளர்த் தவனொ ருபிதா, தயையாகவித்தையைச் சாற்றினவ னொருபிதா சார்ந்தசற் குருவொ ருபிதா, அவமறுத் தாள்கின்ற வரசொ ருபிதாநல்ல வாபத்து வேளை தன்னில், அஞ்சலென் றுற்றதுயர் தீர்த்துளோ னொருபிதாவன்புள முனொனொ ருபிதா, கவளமிடு மனைவியைப் பெற்றுளோ னொருபிதா கலிதவிர்த் தவனொ ருபிதா, காசினியி லிவரைநித் தம்பிதா வென்றுளங் கருதுவது நீதியாகும், மவுலிதனின் மதியரவு புனைவிமல ருதவுசிறு மதலையென வருகு ருபரா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (சா)

ஒன்றையொன்று பற்றியிருப்பன.

சத்தியந் தவறு திருப்பவ ரிடத்தினிற் சார்ந்துதிரு மாதி ருக்குஞ், சந்ததந் திருமாதிருக்குமவி டந்தனிற் றனதுபாக் கியமி ருக்கும், மெய்த்துவரு பாக்கிய மிருக்குமவி டந்தனில் விண்டுவின் கிளையி ருக்கும், விண்டுவின் கிளைபூண் டிருக்குமவி டந்தனின் மிக்கான தயையி ருக்கும்,பத்தியுடனினியதயை யுள்ளவ ரிடந்தனிற் பகர்தரும மிகவி ருக்கும்,பகர்தரும முள்ளவ ரிடந்தனிற் சத்துரு பலா

யனத் திறலிருக்கும், வைத்திசை மிகுந்ததிற
லுள்ளவ ரிடத்தில்வெகு மன்னுயிர் சிறக்கு
மன்றே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வ
யனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (எ)

இவர்க்கிவர் தெய்வமெனல்.

ஆதுலர்க் கன்னங் கொடுத்தவர்க ளே
தெய்வ மன்பான மாணுக் கருக், கரியகுரு வே
தெய்வ மஞ்சினோர்க் காபத் தகற்றினோ னே
தெய் வமாம், காதலுறு கற்புடைய மங்கையர்
தமக்கெலாங் கணவனே மிக்க தெய்வங், காசி
னியின் மன்னுயிர் தமக்கெலாங் குடிமரபு காக்
குமன் னவர்தெய் வமாம், ஓதரிய பிள்ளைகட்
கன்னைதந் தையர்தெய்வ முயர்ஜாதி மாந்தர்
யார்க்கும், உறவின்முறை யார்தெய்வம் விசு
வாச முள்ளபேர்க் குற்றசிவ பத்தர் தெய்வம்,
மாதயையி னுற்சூத் திரர்க்குமறை யோர்தெய்
வம் வானவர்க் குத்தெய் வம்நீ, மயிலேறி வி
ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும
ரேசனே. (அ)

இவர்க்கிது நினைவெனல்.

ஞானநெறி யாளர்க்கு மோக்ஷத்தி லே
நினைவு நல்லறிவு ளோர்தமக்கு, நாடோறுந்
தருமத்தி லேநினைவு மன்னர்க்கு ராச்சியந் த
ன்னில் நினைவு, ஆனைமுகருக்கு மாதர்மே
லேநினைவு அஞ்சாத திருட ருக்கிங், கனுதி

ணங் களவிலே நினைவுதன வணிகருக் காதா
ய மீது நினைவு, தானமிகு குடியாள ருக்கெ
லாம் வேளாண்மை தனினினைவு கற்ப வர்க்
குத், தருகல்வி மேனினைவு வேசியர்க் கினிய
பொருடருவோர்கண் மீது நினைவு, மானபர
னுக்குமரி யாதைமே னினைவெற்கு மாருது
ன்மீது நினைவு, மயிலேறி விளையாடு குகனே
புல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (கூ)

இவர்க்கிது வில்லையெனல்.

வேசைக்கு நிசமில்லை திருடனுக் குற
வில்லை வேந்தற்கு நன்றி யில்லை, மிடியற்கு
விலைமாதர் மீதுவங் கணமில்லை மிலேச்சற்கு
நிறைய தில்லை, ஆசைக்கு வெட்கமில்லை ஞா
னியா னவனுக்குளகமில்லை மூர்க்கன் றனக்,
கன்பில்லை காமிக்கு முறையில்லை குணமி
லோர்க் கழகில்லை சித்த சுத்தன், பூசைக்கு ந
விலங்க சுத்தியிலை யாவுமுணர் புலவனுக் க
யலோரிலை, புல்லனுக்கென்று முசி தானுசித
மில்லைவரு புலையற் கிரக்க மில்லை.மாசைத் த
விர்ந்தமதி முகதெய்வ யானையொடு வள்ளிக்
கிசைந்த வழகா, மயிலேறி விளையாடு குக
னேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. ()

இப்படிப்பட்டவ ரிவரெனல்.

நியாயநெறி தவருமலுலகபரி பாலன
நடத்துமவனேயரசனும், ராஜயோ சனைதெ

ரிந் துறுதியா கியசெய்தி நவிலுமவ னேமந்
திரி, நேயமுட னேதன் சரீரத்தை யெண்ணா
த நிர்வாகி யேசூ ரனும், நிலைபெறு மிலக்க
ண மிலக்கிய மறிந்துசொலு நிபுணகவி யே
க விஞனும், ஆயதொரு வாகடந் தாதுவினி
தானமு மறியுமுதி யோன் வைத்யன், அக
மின்றி மெய்யுணர்ந் தைம்புல னெழித்துவி
ட்டவனேமெய்ஞ் ஞானி யெனலாம், மாயவர்
சகோதரி மனோன்மணிக் கன்பான வரபுத்ர
வடிவே லவா, மயிலேறி விளையாடு குகனே
புல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௰க)

விரைந்தடக்கத்தகுவன விவையெனல்.

அக்கினியை வாய்முந்து துர்ச்சனரை
வஞ்சமனை யாளைவளர் பயிர்கொள் களையை,
அஞ்சா விரோதிகளை யனியாய முடையோ
ரை யகிர்த்தியப் பெண்களார்ப்பைக், கைக்கி
னிய தொழிலாளி யைக்கொண்ட வடிமை
யைக் களவுசெய் யுந்தி ருடரைக், கருதிய வி
சாரத்தை யடக்கமில் பலிசையைக் கடிதான
கோபந் தனை, மெய்க்கினித லாப்பிணியை ய
வையுதா சீனத்தை வினைமூண் டிடுஞ்சண்
டையை, விஷமேறு கோரத்தை யன்றடக்கு
வதலான் மிஞ்சவிட லாகா துகாண், மைக்கி
னிய கண்ணி நறவள்ளிதெய் வானையை மண
ஞ்செய்த பேர ழகனே, மயிலேறி விளையாடு
குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே.

இவர்க்கிது துரும்பெனல்.

தாராள மாகக் கொடுக்குந் தியாகிக டமக்குநற் பொருள்து ரும்பு, தன்னுயிரை யெண்ணுத சூரனுக் கெதிராளி தளமெலா மொருதுரும்பு, பேரான பெரியருக் கற்பரது கையினிற் பிரயோஜனந்து ரும்பு, பெரிதான மோக்ஷசிந் தனையுள்ள வர்க்கெலாம் பெண்போகமொருது ரும்பு, தீராத சகலமும் வெறுத்ததுற விக்குவிறல் சேர்வேந்த னொருதுரும்பு, செய்யகலை நாமகள் கடாக்ஷமுள் ளோர்க்கெலாஞ் செந்தமிழ்க் கவிதுரும்பாம், வாராரு மணிகொண்முலை வள்ளிதெய் வானையை மணம்புணரும் வடிவேலவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௰ரு)

இதனை விளக்குவ திதுவெனல்.

பகல்விளக் குவதிரவி நிசிவிளக் குவதுமதி பார்விளக் குவதுமேகம், பதிவிளக்குவதுபெண் குடிவிளக் குவதரசு பரிவிளக் குவதுமேகம், இகல்விளக் குவதுவலி நிறைவிளக் குவதுநல மிசைவிளக் குவதுசுதியூ, ரிடம்விளக் குவதுகுடி யுடல்விளக் குவதுண்டி யினியசொல் விளக்குவதருள், புகல்விளக் குவதுகொடை தவம்விளக் குவதறிவு பூவிளக்குவதுவாசம், பொருள்விளக் குவதுதிரு முக

ம்விளக் குவதுநகை புத்தியை விளக்கு வது நூல், மகம்விளக் குவது மறை சொல்விளக் குவதுநிசம் வாவியை விளக்கு வதுநீர், மயி லேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலை மேவு குமரே சனே (௧௪)

பிறப்பிட நன்மையால் நன்மைபெறமை.

சிங்கார வனமதி லுதிப்பினுங் காகமது தீஞ்சொல்புகல் குயிலா குமோ, திரையெறியு ம் வாவியிற் பூத்தாலு மேகொட்டி செங்கஞ்ச மலரா குமோ, அங்கான கத்திற் பிறந்தாலு முயலான தானையின் கன்று குமோ, ஆண் மையா கியநல்ல குடியிற் பிறந்தாலு மசடர் பெரி யோரா வரோ, சங்காடு பாற்கடல் பிறந் தாலு நந்தைதான் சாளக்கிராம மாமோ, தட மேவு கடனீரி லேயுப்பு விளையினுஞ் சாரச ர்க் கரையா குமோ, மங்காத செந்தமிழ்க்குறு முனிக் குபதேசம் வைத்தமெய்ஞ் ஞானகுரு வே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீ டு மலைமேவு குமரே சனே. (௧௫)

பலர்க்கும் பயன்படுவன.

கொண்டல்பொழி மாரியு முதாரசற் குணமுடைய கோவுமூ ருணியி னீரும், கூட்ட மிடு மம்பலத் துறுதருவி னீழலுங் குடியாளர் விவசா யமும், கண்டவர்களெல்லாம் வரும்பெருஞ் சந்தியிற் கனிபல பழுத்த மரமு

ம், கருணையுட னேவைத் திடுதணீர்ப் பந்த லுங் காவேரி போ லூற் றமும், விண்டலத் துறைசந்தி ராதித்த கிரணமும் வீசுமா ருதசீ தமும், விவேகியெனு நல்லோ ரிடத்திலுறு செல்வமும் வெகுஜனர்க் குபகா ரமாம், வண் டிமிர் கடப்பமலர் மாலையணி செங்களப மார் பனை வடிவே லவா, மயிலேறி விளையாடு கு கனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே.

தாமழியினுங் குண மழியாதவை.

தங்கமா னதுதழலி னின்றுருகி மறுகி னுந் தன்னொளி மழுங்கி டாது, சந்தனக் கு றடுதான் மெலிந்துதேய்ந் தாலுமோ தன்ம ணங் குன்றி டாது, பொங்கமிகு சங்குசெந் த ழலில்வெந் தாலுமோ பொலிவெண்மை கு றைவு றாது, போதவே காய்ந்துநற் பாலகு றுகி னாலும் பொருந்துசுவை போய்வி டா து, துங்கமணி சாணையிற் றேய்ந்துவிட் டா லுந் துலங்குகுண மொளியா துபின், தொன் மைதரு பெரியோர் மடிந்தாலு மவர்களது தூயநிறை தவறு குமோ, மங்களகல் யாணி குற மங்கைசுர குஞ்சரியை மருவுதிண் புய வா சனே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௰எ)

நரகில் வீழ்வோர்.

மன்னரைச் சமரில்விட் டோடினவர் கு ருமொழி மறந்தவர் கொலைபா தகர், மாதா பி தாவைநிந் தித்தவர்கள் பரதார மருவித் திரி

ந்த பேர்கள், அன்னங் கொடுத்தபே ருக்கழி வை யெண்ணினே ரரசடக் கியவ மைச்சர், ஆலய மிகழ்ந்தவர்கள் விசுவாச காதக ரருந் தவர் தமைப் பழித்தோர், மூன்னுதவி யாய்ச் செய்த நன்றியை மறந்தவர் முகஸ்துதி வழ க்கு ரைப்போர், முற்றுசிவ பத்தரை நடுங்கச் சினந்தவர்கண் முழுதும்பொய் புரைசொல் லுவோர், மற்றொருவர் வைத்தபொரு ளபக ரித் தோரிவர்கண் மாநரகில் வீழ்வ ரன்றோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு ம லைமேவு குமரே சனே. (௧௮)

சரீரசுகம்.

மாதத் திரண்டுவிசை மாதரைப் புல்குவ து மறுவரு விரோச னந்தான், வருஷத் தி ரண்டுவிசை தைலந் தலைக்கிடுதல் வாரத் தி ரண்டு விசையாம், மூதறிவி னெடுதனது வ யதினுக் கிளையவொரு மொய்குழ லுடன்சை யோகம், முற்றுதயிர் காச்சுபால் நீர்மோ ருரு க்குநெய் முதிரா வழுக்கை யிளநீர், சாதத்தி லெவளவா னுலும் புசித்தபின் குறுநடைக்கு வாங்கல், தயையாக வுண்டபி னுலாவலிவை மேலவர் சரீரசுக மாமென் பர்காண், மாதவ குமாரிசா ரங்கத் துதித்தகுற வள்ளிக்கு கந்த சரசா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வய னீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௧௯)

யார்க்கு மனுபவம் விடாமை.

தேசுபெறு மேருபிர தக்ஷணஞ் செய்து மதி தேகவடு நீங்க வில்லை, திருமா லுறங்கி

டுஞ் சேடனுக் குவணன் செறும்பகை யொழி
ந்த தில்லை, ஈசன் கழுத்திலுறு பாம்பினுக்
கிரைவே றிலாமலே வாயு வாகும், இனியகண்
ணாகிவரு பரிதியா னவனுக் கிராகுவோ கன
வி ரோதி, ஆசிலாப் பெரியோ ரிடத்தினி ல
டுக்கினு மமைத்தபடி யன்றி வருமோ, அவ
ரவர்க ளனுபோக மனுபவித் திடல்வேண்டு
மல்லால் வெறுப்ப தெவனை, வாசவனு மும்
பரனை வரும்விஜய ஜயவென்று வந்து தொ
ழுதேத்து சரணா, மயிலேறி விளையாடு குக
னேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. ()

இதுவின்றி யிது சிறவாதெனல்.

குருவிலா வித்தைகூ ரறிவிலா வாணிப
ங் குணமிலா மனைவி யாசை, குடிநல மிலா
நாடு நீதியில் லாவரசு குஞ்சர மிலாத வெம்
போர், திருவிலா மெய்த்திறமை பொறையி
லா மாதவந் தியானமில் லாத நிட்டை, தீப
மில் லாதமனை சோதர மிலாத வுடல் சேகர
மிலாத சென்னி, உருவிலா மெய்வளமை ப
சியிலா வுண்டிபுக ழுண்மையில் லாத வசன
ம், யோசனை யிலாமந்த்ரி தைரிய மிலாவீர மு
தவியில் லாத நட்பு, மருவிலா வண்ணமலர்
பெரியோ ரிலாதசபை வையத் திருந்தென் ப
யன், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீ
டுமலைமேவு குமரே சனே. (௨௧)

பகைக்கப்படாதவ ரிவரெனல்.

அரசர்பகை யுந்தவம் புரிதபோ தனர்
பகையு மரியகரு ணீகர் பகையும், அடுத்துக்

கெடுப்போர் கொடும்பகையு முட்பகையு மரு ளிலாக் கொலைஞர் பகையும், விரகுமிகு மூரி லுள் ளோருடன் பகையுமிகு விகடப்பிர சங்கி பகையும், வெகுஜனப் பகையுமந் திர வாதி யின்பகையும் விழைமருத் துவர்கள் பகையும், உரமருவு கவிவாணர் பகையுமா சான்பகையு முறவின்முறை யார்கள் பகை யும், உற்றதிர வியமுள்ளார் பகையுமந் திரிப கையு மொருசிறிது மாகா துகாண், வரநதி யின் மதலையென வினியசர வணமிசையில் வருதருண சிறுகு ழவியே, மயிலேறி விளை யாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௨௨)

பேயெனப் படுவோ ரிவரெனல்.

கடனுதவு பேர்வந்து கேட்கும்வே ளையி ன்முகங் கடுகடுக் கின்ற பேயும், கனமருவு பெரியதனம் வந்தவுட னிறுமாந்து கண்விழி க்காத பேயும், அடைவுடன் சத்துருவின் பே ச்சைவிசு வாசித் தகப்பட் டுழன்ற பேயும், ஆசைமனை யாளுக்கு நேசமா யுண்மைமொ ழி யானதை யுரைத்த பேயும், இடரிலா நல் லோர்கள் பெரியோர்க ளைச்சற்று மெண்ணா துரைத்த பேயும், இனியபரி தானத்தி லாசை கொண் டொருவர்க் கிடுக்கண்செய் திட்ட பேயும், படமனை யிருக்கப் பரத்தையைப் பு ணர்பேயும் வசைபெற்ற பேய்களன்றோ, மயி

லேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனிடு மலை
மேவு குமரேசனே. (உ௩)

அவ்வவ் வினத்தி லுயர்ந்தவை.

தாருவிற் சந்தன நதியினிற் கங்கைவிர
தத்தினிற் சோம வாரம், தகைபெறு நிலத்தி
னிற் காஸ்மீர கண்டந் தலத்திற் சிதம்ப ரத
லம், சீருலவு ரிஷிகளில் வசிட்டர்பசு விற்
காம தேனுமுனி வரில்நா ரதன், செல்வநவ
மணிகளிற் றிகழ்பதும ராகமணி தேமலரி
லம்போ ருகம், பெருலவு கற்பினி லருந்ததி
கதித்திடு பெலத்தின்மா ருதம்யா னையிற்,
பேசிலை ராவதந் தமிழினி லகத்தியம் பிரண
வம் மந்தி ரத்தில், வாரிதியி லேதிருப் பாற்க
டல் குவட்டினின் மகாமேரு வாகு மன்றோ,
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு ம
லைமேவு குமரேசனே. (உ௪)

அவரவர்க்குப் பெலமாவன.

அந்தணர்க் குயர்வேத மேபெலங் கொ
ற்றவர்க் கரியசௌ ரியமேபெலம், ஆனவணி
கர்க்குநிதி யேபெலஞ் சூத்திரர்க் காயினே
ருழவே பெலம், மந்திரிக் குச்சது ருபாயமே
பெலநீதி மானுக்கு நடுவே பெலம், மாதவர்
க் குத்தபசு பெலமடவியர்க்கு நிறை மாணமி
கு கற்பே பெலம், தந்திர மிகுத்தகன சேவ
கர் தமக்கெலாஞ் சாமிகா ரியமே பெலம், சா
ன்றவர்க் குப்பொறுமை யேபெலம் புலவோ

கள்காணுவோட மின்சொல்காணுவிருந்து, சுரபிகாணுதகன் றன்னைகாணுமதலை சோலைகாணுத வண்டு, தோழர்காணுநேயர் கலைகள்காணுதமான் சோடுகாணுதபேடு, குரவர்காணுசபைதி யாகிகாணுவறிஞர் கொழுநர்காணுத பெண்கள், கொண்டல்காணுதமயில்சிறுவர்காணுவாழ்வு கோடைகாணுத குயில்கள், வரவுகாணுதசெல விவையெலாம் புவிமீதில் வாழ்வுகாணுவி ளமையாம், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (உகூ)

வியாதிமூலங்கள்.

கல்லினால் மயிரினால் மீதூண் விரும்பலாற் கருதிய விசாரத் தினால், கடுவழி நடக்கையால் மலசல மடக்கையாற் கனிபழங் கறியுண் ணலால், நெல்லினா லுமியினா லுண்டபின் மூழ்கலால் நித்திரைக ளில்லா மையால், நீர்ப்பகையி னாற்பனிக் காற்றிலுட னேதலால், நீடுசரு கிலையூ றலால், மெல்லிநல் லார்கலவி யதிகமுள் விரும்பலால் வீழ்மலஞ் சிக்கு கையினால், பெருசுமை யெடுத்தலா லிளவெயிற் காய்தலால் மெய்வாட வேலை செயலால், வல்லிரவி லேதயிர்கள் சருகாதி யுண்ணலால் வன்பிணிக் கிடமென் பர்காண், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௩௰)

செத்துஞ் சாகாதவர்.

அனைவர்க்கு முபகார மாம்வாவி கூவ
முண் டாக்கினோர் நீதி மன்னர், அழியாத தே
வாலயங்கட்டி வைத்துளோ ரகரங்கள் செய்
த பெரியோர், தனையொப்பிலாப்புதல்வனைப்
பெற்ற பேர்பொருது சமர்வென்ற சுத்தவீரர்,
தரணிதனில் நிலைநிற்க வெந்நாளு மாறாத
தருமங்கள் செய்த பேர்கள், கனவித்தை
கொண்டவர்க ளோயாத கொடையாளர் கா
வியஞ் செய்த கவிஞர், கற்பினின் மிகுத்த
வொரு பத்தினி மடந்தையைக் கடிமணஞ்
செய்தோர் களிம், மனிதர்கள் சரீரங்கள்போ
கினுஞ் சாகாத மனிதரிவ ராகு மன்றோ, மயி
லேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலை
மேவு குமரேசனே. (௬க)

சாகாதிருந்துஞ் செத்தவர்.

மாறாத வறுமையோர் தீராத பிணியா
ளர் வருவேட்ட கத்தி லுண்போர், மனைவி
யை வழங்கியே சீவனஞ் செய்குவோர் மன்
னுமொரு ராஜ சபையில், தூறாக நிந்தைசெ
ய் துய்குவோர் சிவிகைகள் சுமந்தே பிழைக்
கின் றபேர், தொலையா விசாரத் தழுந்துவோ
ர் வார்த்தையிற் சோர்வுபட லுற்ற பெரியோ
ர், வீறாக மனையா டனக்கஞ்சி வந்திடு விருந்
தினை யொழித்து விடுவோர், வீம்புடன் செ
ல்லாத விவகார மதுகொண்டு மிக்கசபையே

று மசடர், மாறுக விவரொலா முயிருடன் செத்தசவ மாகியொளிரி மாய்வர் கண்டாய், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௩௨)

சிறிதும் பயன்படாதவர்.

பதராகி னுங்கன விபூதிவிளை வித்திடும் பழமைபெறு சுவரா கிலும், பலருக்கு மறைவாகு மாடுரிஞ் சிடுமலம் பன்றிகட் குபயோகமாம், கதமிகு கடாவென்னி லுழுதுபுவி காக்கும்வன் கழுதையும் பொதிசு மக்கும், கல்லெனிற் றேவர்களு மாலயமு மாம்பெருங் கான்புற்று மரவு மனையாம், இதமிலாச் சவமாகி னுஞ்சிலர்க் குதவிசெயு மிழிவுறு குரங்கா யினும், இரக்கப் பிடித்தவர்க்குதவிசெயும் வாருகோ லேற்றமா ளிகைவி ளக்கும், மதமது மிகும்பரம லோபரா லுபகார மற்றொருவ ருக்கு முண்டோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே.

உலுத்தரியல்பு.

திரவியங் காக்குமொரு பூதங்கள் போற்பணந் தேடிப் புதைத்து வைப்பார், சிலைநலமாகவுங் கட்டார்கள் நல்லமுது செய்துணா றமுஞ் செயார், புரவலர்செய் தண்டந் தனக்கும்வலு வாகப் புகுந்திருட ருக்கு மீவார், புலவனாக் கண்டவுட னேடிப் பதுங்குவார் புராணிகர்க் கொன்று முதவார், விரகறிந் தே

பிள்ளை சோறுகறி தினுமளவில் வெகுபணம் செலவாகலால், விளையாடு கிழவனும் பிள்ளையே பிள்ளையென மிகுசெட்டி சொன்ன கதைபோல், வரவுபார்க்கின்றதே யல்லாது லோபியர்கண் மற்றொருவருக்கீவரோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (ருச)

திருவாழிடங்கள்.

கடவாரணத்திலுங் கங்காசலத்திலுங் கமலாசனந்தன்னிலும், காகுத்தன் மார்பிலுங் கொற்றவரிடத்திலுங் காலியின் கூட்டத்திலும், நடமாடு பரியிலும் பொய்வார்த்தை சொல்லாத நல்லோரிடந்தன்னிலும், நல்லசுப லக்ஷண மிருந்தமனை தன்னிலும் ரணசுத்த வீரர் பாலும், அடர்கேதனத்திலுஞ் சுயம்வரந் தன்னிலு மருந்துளசி வில்வத்திலும், அலர்தரு கடப்புமலர் தனிலுமிரதத்திலு மதிகருணை மானரூப, மடவாரிடத்திலுங் குடிகொண்டு திருமாது மாறாதிருப்பளன்றோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (ருரு)

மூதேவி வாழிடங்கள்.

சோரமங்கையர்கணிச முறையார்கள் வாயினிற் சூதகப் பெண்கள் நிழலில், சூளையிற் சூழ்தலுறு புகையிற்களேபரஞ் சுடுபுகையில் நீசர் நிழலில், காரிரவிலரசுநிழலிற்

கடா நிழலினெடு கருதிய விளக்கு நிழலில், காமுகரி னிஷ்டையில் லாதவர் முகத்திற் கடு ஞ்சினத்தோர்ச பையினில், ஈரமில் லாக்களர் நிலத்தினி லிராத்திரியி லிழியுமறு பானர் பாலில், இலைவேல் விளாநிழலி னிதமழுக் கடைமனையி லெனநா யசகரத்துள், வாரிய முறத்துள் பெருக்குதூண் மூதேவி மாறு திருப்ப ளென்பார், மயிலேறி விளையாடு குகனெடுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே.

திருந்தினுந் திருந்தாமை.

கட்டியெரு விட்டுச் செழுந்தேனை வார்க்கினுங் காஞ்சிரங் கைப்பு விடுமோ, கழுதையைக் கட்டிவைத் தோமம் வளர்க்கினுங் கதிபெருங் குதிரை யாமோ, குட்டியர வுக்கமு தளித்தே வளர்க்கினுங் கொடுவிஷம லாது தருமோ, குக்கலெடு வாலுக்கு மட்டையைக் கட்டினுங் கோணுமல லேநி மிருமோ, ஒட்டியே குறுணிமை யிட்டாலு நயமிலா யோனிகண் ணாகி விடுமோ, உலவுகன கற்பூர வாடைபல கூட்டினு முள்ளியின் குணமா றுமோ, மட்டிகட் காயிரம் புத்திசொன் னலுமதின் மார்க்கமறி யாதை வருமோ, மயிலேறி விளையாடு குகனெடுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (கஎ)

குறிப்பறிதல்.

மனதிற் கடும்பகை முகத்தினு லறியலாம் மானிலப் பூடு களெலாம், மழையினு லறி

யலாம் நல்லார்பொ லார்தமை மக்களா லறிய லாகும், கனமருவு சூரனைச் சமரினா லறியலா ங் கற்றவொரு வித்து வானைக், கல்விப்ர சங் கத்தி னாலறிய லாங்குணங் களைநடையி னாலறியலாம், தனதக மடுத்ததுபளிங்கினா லறிய லாஞ் சாதிசொல் லால றியலாம், தருநீதி கேள்வியா லறியலாம் பிணிகளைத் தாதுக்க ளால றியலாம், வனசவிக சிதவதன பரிபூர ணானந்த வாலவடி வான வேலா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௩௮)

துணை மாறுமை.

குணமிலாத் துஷ்டமிரு கங்களையு நய குணங் கொண்டடிப் படுத்தி விடலாம், கொடி யபல விஷநோய்க ளியாவுமௌ ஷதமது கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம், உணர்விலாப் பிரமராக்ஷசமூதற் பேய்களையுகந்துகூத்தாட் டி விடலாம், உபாயத்தி னாற்பெரும் பறவை க்கு நற்புத்தி யுண்டாக்க லாமுயிர்பெறப், பி ணமதையெழுப்பலா மக்கினிசுடாமற்பெரு ம்புனலெனச்செய் யலாம், பிணியையு மகற் றலாங் காலதூ துவரையும் பின்புவருகென் று சொலலாம், மணலையுங் கயிறாய்த் திரிக்க லாங் கபவர்குண மட்டுந் திருப்ப வசமோ, ம யிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலை மேவு குமரேசனே. (௩௯)

டு சகவாச மதுசெய்யி லவர்கள்குணம் வரு மென் பர்காண், மந்தர நெடுங்கிரியின் முன் கடல் கடைந்தவரி மருகமெய்ஞ் ஞான முரு கா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௨௩)

வலியோரையு மூழ்விடாமை.

அன்றுமுடி சூடுவ் திருக்கரகு ராமன் மு னருங்கா டுறைந்த தென்ன, அண்டரெல் லாமமிர்த முண்டிடப் பரமனுக்காலம் லபித் த தென்ன, வென்றிவரு தேவர்சிறை மீட்ட நீகளவில்வேடிச்சையைச் சேர்ந்த தென்ன, மேதினி படைக்குமய னுக்குமொரு சிரமேகி வெஞ்சிறையி லுற்றதென்ன, என்றுமொரு பொய்சொலா மன்னவன் விலைபோன தென் னகாண் வல்ல மையினால், எண்ணத்தி னா லொன்றும் வாராது பரமசிவ னெத்தனப் ப டிமுடியுமாம், மன்றுதனி நடனமிடு கங்கா தரன்பெற்ற வரபுத்ர வடிவே லவா, மயிலே றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௨௪)

பெரியோர் வாக்கியபரிபாலனஞ் செய்தோர்.

தந்தைதாய் வாக்யபரி பாலனஞ் செய் தவன் றசரத குமார ராமன், தமையனருள் வாக்யபரி பாலனஞ் செய்தோர் தருமனு இளைய நால்வர், சிந்தையி லுணர்ந்துகுரு வா க்யபரிபாலனஞ்செய்தவ னரிச்சந் திரன், தே

கியென் ரேர்க்கிலை யெனுவாக்ய பாலனஞ் செய்தவன் ருன கன்னன், நிந்தைதவிர் வாக்ய்பரி பாலனஞ்செய்தவன் நீள்பெலமிருத் த வனுமான், நிறையுடன்பத்தாவின் வாக்ய பரிபாலனம் நிலத்தினி னளாகினிசெய்தாள், மந்தைவழி கோயில்தள முங்குலவு தம்பிமுகன் மகிழ்தர வுகந்த துணைவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (சரு)

முயற்சியின்மிக்க தூழெனல்.

வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொரு காசு மட்டன்றி யதிக மாமோ, வானேறி யுயரப் பறந்தாலு மூர்க்குருவி வண்ணப் பருந்தா குமோ, கங்கா சலந்தனின் மூழ்கினும்பேய்ச்சுரைக்காய்நல்ல சுரையா குமோ, கடலுக்குள் நாழியை யமுக்கியே மொண்டிடிற் காணுமோ நாழிதான், ஐங்காத மோடினுந் தன்வினைக டன்னைவிட் டகலாமல் நீங்கி விடுமோ, ஆரிடஞ் சென்ருலும் வெகுதொலைகள் சுற்றினு மமைத்தபடி யன்றி வருமோ, மங்காத செந்தமிழ்க் கொண்டுநக் கீரற்கு வந்ததுயர் தீர்த்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே.

இடும்பா லழிவு.

சூரபத் மன்பெலமு மிராவணன் றீரமுந் துடுக்கான கஞ்சன் வலியும், துடியான விர

ணியன் வரப்ரசாதங்களுந்தொலையாத வாலி
திடமும், பாரமிகு துரியோதனுதிநூற்றுவ
ரது பராக்கிரமமதுகைடவர், பாரிப்புமாபெ
லிதனுண்மையுஞ்சோமுகன் பாங்கிலுறு வ
ல்லமைகளும், எரணவுகீசகன் கனதையுந்
திரிபுரரொண்ணமுந் தக்கனெழிலும், இவர்
களது சம்பத்து நின்றவோ வவரவரிடம்பா
லழிந்த வன்றோ, மாரனைக்கண்ணு லெரித்த
ருள்சிவன்றந்த வரபுத்ரவடிவேலவா, மயி
லேறிவிளையாடு குகனேபுல் வயனீடுமலைமே
வு குமரேசனே. (௪எ)

நட்பு நிலை.

மாமதியின் முயலான ததுதேய் வுருத்
தேய்ந்து வளருமப்போது வளரும், வாவி
ணிலாம்பல்கொட் டிகளதனினீர்வற்றின்
ற்றிடும் பெருகி லுயரும், பூமருவு புற்பூடு கே
டையிற் றீய்ந்திடும் பொங்குகாலந்த ழை
கும், புண்டரிகமிரவிபோ மளவிற்குவிந்தி
ம்போதுதயமாகின் மலரும், தேமுடலினை
கிலுயிர் கூடவு மிளைக்குமது தேறிலுமிரு
சிறக்கும், சேர்ந்தோர்க்கிடுக்கணது வந்
லும் நல்லோர் சினேகமப்படியாகுமே, வா
னசொரூபமத யானைமுகனுக்கிளைய வால
ருபரவேலவா, மயிலேறிவிளையாடு குகனே
புல் வயனீடுமலைமேவு குமரேசனே. (௪அ)

கைப்பலனுமவை.

பருவத்திலேபெற்ற சேயும் புரட்டாசி பாதிசம் பாநடுகையும், பலமினிய வாடிதனி லானைவால் போலவே பயிர்கொண்டு வருகரும்பும், கருணையொடு மிக்கநா ணயமுளோர் கையினிற் கடனிட்டு வைத்த முதலும், காலமது நேரிற் றனக்குறுதி யாகமுன் கற்றுணர்ந்திடுகல் வியும், விருதரச ரைக்கண்டு பழகிய சினேகமும் விவேகிகட் குபகா ரமாம், வீணல்ல விவையெலாங் கைப்பலன தாகவபி விர்த்தியாய் வருமென் பர்காண், மருவுலா விய நீப மாலையுந் தண்டரள மாலையும் புனைமார் பனே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௪௯)

சமயத்துக் குதவாதவை.

கல்லாது புத்தகந் தனிலெழுதி வீட்டினிற் கட்டிவைத் திடுவித் தையும், காலங்களுக்குதவ வேண்டுமென் றன்னியன் கையிற் கொடுத்த பொருளும், இல்லாளை நீக்கியே பிறர்பாரி சதமென் றிருக்கின்ற குடிவாழ்க்கையும், ஏறுமா றாகவே தேசாந் தரம்போயிருக்கின்ற பிள்ளை வாழ்வும், சொல்லான தொன்றுமவர் மனமான தொன்றுமாய்ச்சொல்லும்வஞ் சகர்நேசமும், சுகமதா யுண்டென் றிருப்பதெல் லாந்தருண துரிதத்தி லுதவா துகாண், வல்லான கொங்கைமட மாது

தெய் வானைகுற வள்ளிபங் காள னேயா, மயி யிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலை மேவு குமரே சனே. (நிய)

திரும்பமாட்டாதவை.

ஆடரவின் வாயினி லகப்பட்ட தவளை யும் யானைவா யிற்க ரும்பும், அரிதான கப்ப லிற் பாய்மரக் காற்றினி லகப்பட்டு மெலிகா க் கையும், நாடரிய வேதாளா வார்த்துக் கொ டுத்ததும் நமன்கைக்கு ளான வுயிரும், நல மாக வேயணை கடந்திட்ட வெள்ளமும் நா ய்வேட்டை பட்ட முசலும், தேடியுண் பார் கைக்கு ளானபல வுடைமையுந் தீவாதை யா னமனையும், திரள்கொடுங் கோலரசர் கைக்கே று பொருளுந் திரும்பிவா ராவென் பர்காண், மாடமிசை யன்னக்கொடித்திரள்கொள் சோ ணாடு வாழவந் திடுமு தல்வனே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவுகும மரே சனே. (நிக)

இதினுமிது நன்றென்பவை.

கடுகடுத் தாயிரஞ் செய்குவதி னின்சொ லாற் களிகொண் டழைத்தல் நன்று, கனவே ள்வி யாயிரஞ் செய்வதிற் பொய்புளா கருத் தொடு சொலாமை நன்று, வெடுவெடுக் கின் றதோ ரவிவேகி யுறவினில் விவேகியொடு பகைமை நன்று, வெகுமதிக ளாயிரஞ் செய் வதி னாக்காசு வேளைகண் டுதவல் நன்று,

சடுதியிற் பக்குவஞ் சொல்லுங் கொடைக்கி ஞ்சு சற்றுமில்லை யென்னல் நன்று, சம்பத்து டன்பிணியின் மெலிகுவதில் நோயற்ற தாரி த்தி ரியநன் றுகாண், மடுவினிற் கரியோலமென்னவந் தருள்செய்த மான்மருக ஞனமுதல்வா, மயிலேறிவிளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௩௨)

பலகூடினும் ஒன்றற் கீடாகாதவை.

தாரகைக ளொருகோடி வானத் திருக்கினுஞ் சந்திரற் கீடா குமோ, தாருவிற் கொடிதொனிகள் பலகூடி னுமொரு தம்பட்ட வோசை யாமோ, கோரமிகு பன்றியின் குட்டிபல கூடினொரு குஞ்சரக் கன்று குமோ, கொட்டிமலர் வாவியிற் பலகூடி னுமொரு கோகனக மலரா குமோ, பாரமிகு மாமலைகள் பலகூடி னுமொரு பைம்பொன்மக மேரு வாமோ, பலனிலாப் பிள்ளைக ளனேகம் பிறந்தும்விற் பன்னொருவ னுக்கு நிகரோ, வாரணக் கொடியொரு கரத்திற் பிடித்தொன் றில் வடிவே லணிந்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௩௩)

அருமை யறிதல்.

மணமாலை யருமையைப் புனைபவர்க ளேயறிவர் மட்டிக்கு ரங்கறியுமோ, மக்களுடை யருமையைப் பெற்றவர்களேயறிவர் ம

லடிதா னறிவ துண்டோ, கணவருடை யரு மையைக் கற்பான மாதறிவள் கணிகையா னவள றிவளோ, கருதுமொரு சந்தியின்பா ண்டமென் பதைவருங் களவான நாய றியு மோ, குணமான கிளியருமை தனைவளர்த் த வரறிவர் கொடியபூ னையும றியுமோ, குலவு பெரியோரருமை நல்லோர்க ளேயறிவர் கொ டுமூடர் தாம றிவரோ, மணவாள னீயென்று குறவள்ளி பின்றொடர வனமூடு தழுவு மழ கா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௫௪)

தீச்சார்பாற் பயன்படாதவை.

மடுவினிற் கஞ்சமல ருண்டொருவரணு காமல் வன்முதலை யங்கி ருக்கும், மலையினிற் றேனுண்டு சென்றொருவர் கிட்டாமன் மரு வியதில் வண்டி ருக்கும், நெடுமைதிகழ் தா ழைமல ருண்டொருவ ரணுகாமல் நீங்காத முள்ளி ருக்கும், நீடுபல சந்தன விருக்ஷமு ண் டணுகாது நீரளவு சூழ்ந்தி ருக்கும், குடிமல்கி வாழ்கின்ற வீட்டினிற் செல்லாது குணா நாய்க ளங்கி ருக்கும், கொடுக்குந் தியா கியுண் டிடையூறு பேசுங் கொடும்பாவி யுண் டு கண்டாய், வடிவையுங் கடிவையும் பொருவு மிரு கண்ணி நற வள்ளிக் குகந்த கணவா, ம யிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு ம லைமேவு குமரே சனே. (௫௫)

கணிகையரிழிவு.

தேவதாசிகள்வீடு சந்தைப் பெரும்பேட்டை சேர்ந்திடு படுக்கை வீடு, தெருவாசல் கட்டில்பொது வம்பல முடுத்ததுகில் செய்யகூதாடு சாலை, மேவலா கியகொங்கை காயாடு திரள்பந்து விழிமணம் கவர்தூண் டிலாம், மிக்கமொழி நீர்மே லெழுத்ததிக மோகமொரு மின்னலிரு துடைசர்ப்பமாம், ஆவலாகியவல்குலோதண்டம் வாங்குமிட மதிகபடமாமனதுகல், அமிர்தவா யிதழ்சித்ர சாலையெச் சிற்குழியவர்க்காசை வைக்கலாமோ, மாவடிவு கொண்டே யொளித்தவொரு சூரனை வதைத்தவடி வேலாயுதா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௩௧)

கலிகாலக் கொடுமை.

தாய்புத்தி சொன்னால் மறுத்திடுங் காலமாயார் தந்தையைச் சீறு காலம், சற்குருவைநிந்தைசெய் காலமெய்க் கடவுளைச் சற்றுமெண்ணாத காலம், பொய்தெய்வ மென்றுபசரித்திடுங் காலம்பொய் பேசுவோர்க் கேற்றகாலம், பெண்டாட்டி வையினுங் கேட்கின்றகாலநற் பெரியர்சொற் கேளாதகாலம், தெய்வுடன் பெரியவன் சிறுமையுறு காலமிகு சிறியவன் பெருகு காலம், செருவில்விட் டோடினோர் வரிசைபெறு காலம்வசை செப்புவோ

ர்க் குதவு காலம், வாய்மதம் பேசிவிடு மறியா
ய காரர்க்கு வாய்த்தகலி கால மையா, மயிலே
றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமே
வு குமரே சனே. (௩௭)

அவரவர்க் குரியவை.

கல்வியொரு கனமுறச் சபையின்மேல்
வட்டமாக் காணவைப்போன்பிதாவாம், கற்
றுணர்ந்தேதனது புகழாற் பிதாவைப்ர காச
ஞ்செய் வோன்புத் திரன், செல்வமிகு கண
வனே தெய்வமென் றனுதினஞ் சிந்தைசெய்
பவள்ம னைவியாம், சினேகிதன் போலவேய
ன்புவைத் துண்மைமொழி செப்புமவ னே
சோ தரன், தொல்வள மிருந்தநூற் கலை
தெரிந் துறுதிமொழி சொல்லுமவ னேகு ரவ
னும், சொன்னநெறி தவறாமல் வழிபாடுசெ
ய்துவரு துய்யனே யினிய சீடன், வல்வி
மிஞ்சுசுர குஞ்சரியுடன் குறவர் வஞ்சியை ம
ணந்த கணவா, மயிலேறி விளையாடு குகனே
புல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. ( )

சிறுமையிற் பெருமை.

சேற்றிற் பிறந்திடுங் கமலமலர் கடவுள
து திருமுடியின் மேலிருக்கும், திகழ்சிப்பி
டலிற் சனித்தமுத் தரசனது தேகத்தின் மே
லிருக்கும், போற்றியிடு பூச்சியின் வாயினூல்
பட்டென்று பூசைக்கு நேசமாகும், புகலரி
வண்டெச்சி லானதேன் றேவர்கொள் பு

தவபிஷேகமாநும், சாற்றியபுலாலொடுபிற ந்தகோரோசனை சவாதுபுழுகனைத்தும ம், சாதிபீனத்திற் பிறக்கினுங் கற்றோர்கள் சபையின்மேல் வட்டமன்றோ, மாற்றிச் சுர த்தினை விபூதியா லுடல்குளிர வைத்தமெய் ஞ்ஞான முதலே, மயிலேறி விளையாடு குக னேபுல் வயனீடுமலைமேவு குமரேசனே. ()

செய்யத் தகாதவை.

தானசரித்துவருந்தெய்வமிதுவென்று பொய்ச் சத்தியஞ் செயில்விடாது, தன்வீட் டிலேற்றிய விளக்கென்று முத்தந் தனைக் கொடுத்தால துசுடும், ஆனாலுமேலவர்கள் மெத்தவுந் தணமென் றடாதது செயிற்கெடு தியாம், யானைதான் மெத்தப் பழக்கமானாலு ஞ்செயாதுசெய் தார்கொன் றிடும், தீனை இனிதென்று மீதூண் விரும்பினாற் றேகபீ டைகளை தரும், ஜெகராஜர் சனுவென்ன வேலாத காரியஞ் செய்தான் மனப்பொருர் காண், வானுடு புகழுமொரு சோணாடு தனைழ யவிவண் வந்தவதரித்த முதலே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௬௰)

நடுவு நிலைமை.

வந்தவிவகாரத்தி லினியபரிதானங்க ள் வருமென்று நேசரென்றும், வன்பகைஞ ரொன்றுமயலோரொன்று மிக்கதனவானென் றுமேழையென்றும், இந்தவகையைக் குறித்

தொருபட்ச பாதமோ ரெள்ளள வுமாத்தி
டாமல், எண்ணமுட னேலிகித புத்தியொடு
சாட்சிக்கு மேற்கச் சபா சமதமா, முந்தவிரு
தலையுஞ் சமன்செய்த கோல்போன் மொழிந்
திடிற் றரும மதுகாண், முனைவிம னுடல்பா
தி மிருகந் தனக்கென்று முன்றருமர் சொன்
ன தலவோ, மைந்தனென வன்றுமை முலை
ப்பால் கொடுத்திட வளர்ந்தருள் குழந்தை
வடிவே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வ
யனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (சாக

பக்ஷபாதம்.

ஓரவிவ காரமா வந்தவர் முமப்பார்த்து
ரைப்போர் மலைக்குரங்காம், உயர்வெவ் வெ
ருக்குடன் முளைத்துவிடு மவரில்ல முறைய
மூர் பாழ்நத் தமாம், தாரணியி லிவர்கள் கிளை
நெல்லிப்பிலை போலுருஞ் சமானமா வெழுப
றப்பும், சந்ததியி லாதுழல்வ ரவர்முகத் தில
ன்மூத்த தையலே குடியி ருப்பாள், பாரமி
ரொன்றுபடுவி மங்கையு நடுங்குவள் பழித்து
மரண மாவர், பகர்முடிவி லேரவுர வாதிந
கத்தனு பவிப்பரொப் போது மென்பர், வா
முட னருணகிரி நாதருக் கனுபூதி வைத்
மூதி யருள்குருபரா, மயிலேறி விளையாடு
கனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே

ஒன்றிலாமையாற் சிறவாதவை.

கொங்கையில் லாதவட் கெத்தனைப்
ணியுடைமை கூடினும் பெண்மையில்லை,

று நிறை கல்வியில் லாமலெத் தனைகவிதை
கூறினும் புலமை யில்லை, சங்கையில் லாதவ
ர்க் கெத்தனை விவேகந் தரிக்கினுங் கனதை யி
ல்லை, சட்சுவை பதார்த்தவகை யுற்றாலு நெய்
யிலாச் சாதமுந் திருப்தி யில்லை, பங்கய மிலா
மலெத் தனைமலர்கள் வாவியிற் பூரித்து மே
ன்மை யில்லை, பத்தியில் லாமல்வெகு நியம
மா யர்ச்சனைகள் பண்ணினும் பூசை யில்லை,
மங்கைய ரிலாமனைக் கெத்தனை யருஞ்செல்வ
ம் வரினுமில் வாழ்க்கை யில்லை, மயிலேறி வி
ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும
ரேசனே. (௯௩)

அளவுபடாதவை.

வாரியா ழத்தையும் புனலெறியு மலைகளை
யு மானிடர்கள் சன்னத் தையும், மன்னவர்க
ணினைவையும் புருஷர்யோ கங்களையும் வானி
னுயர் நீளத் தையும், பாரிலெழு மணலையும்
பலபிரா ணிகளையும் படியாண்ட மன்ன வரை
யும், பருப்பதத் தின்னிறையு மீசுரச் செயலை
யும் பனிமாரி பொழுது ளியையும், சீரிய தமி
ழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையுஞ் சித்தர்த
ம துள்ளத் தையும், தெரிவையர்கள் சிந்தை
யையு மிவ்வள வெனும்படி தெரிந்தள விட
க்கூடுமோ, வாரிசமடந்தைதுடி கொண்டநெ
டு மாலுக்கு மருகனென வந்த முருகா, மயி
லேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமே
வு குமரேசனே. (௯௪)

பிறர்மனை நயத்தல்.

தந்தார மன்றியே பரதார மேனினைவு
தனைவைத்த காமு கர்க்குத், தயையில்லை நி
சமில்லை வெட்கமில்லை சமரினிற் றைரியஞ் சற்
றுமில்லை, அந்தார மில்லைதொடர் முறையி
ல்லை நிலையில்லை யறிவில்லை மர்புமில்லை, யற
மில்லை நிதியில்லை யிரவினிற் றனிவழிக் கச்ச
மோமனதிலில்லை, நந்தாத சனமில்லை யின
மில்லையெவருக்குநட்பில்லை கனதை யில்லை,
நயமில்லை யிளமைதனில் வலிமையில்லை முத்
திபெறு ஞானமில்லை யென்பர் கண்டாய், மந்
தார பரிமள சுகந்தாதி புனையுமணி மார்பனே
யருளா ளனே, மயிலேறி விளையாடு குகனே
புல வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (சூடு)

மானம் விடாமை.

கனபார மேறிற் பிளந்திடுவ தன்றியே
கற்றூண் வளைந்தி டாது, கருதலர்க ளாலு
டைந் தாலுமுயி ரளவிலே கனசூர னமரின்
முறியான், தின்மோ ரிடுக்கண்வந் துற்றாலும
வேங்கைதோல் ஜீவனள விற்கொ டாது, தி
மான பெரியோர் சரீரங்கள் போகினுஞ் செ
புமுறை தவறி டார்கள், வனமேறு கவரிம
வுயிர்போகு மளவுந்தன் மயிர்கொடுன் று
கொ டாது, வாராத வாபத்து வருகினுங் க
புடைய மாதுநிறை தவறி நடவாள், மன
ர வுனதடைக் கலமென்ற கீரற்கு வன்சிறை
தவிர்த்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு கு
னேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே.

திருவருட் சிறப்பு.

திருமகள் கடாக்ஷமுண் டானலெவர்க்குஞ் சிறப்புண்டு கனதை யுண்டு, சென்றவழி யெல்லாம் பெரும்பாதையாய்விடுஞ் செல்லாத வார்த்தை செல்லும், பொருளொரு துரும்புமரி யாதையாஞ் செல்வமோ புகல்பெருக்காறு போலாம், புலியின்முன் கண்டுபெதியாதபேர் பழகினவர் போலவே நேசமாவார், பெருமையொடு சாதியி லுயர்ச்சிதரு மனுதினம் பெரும்ப்ரதிஷ்டை யுண்டாம், பிரியமொடு பகையாளி கூடவுற வாகுவான் பேச்சினிற் பிழைவ ராது, வருமென நினைத்த பொருள் கைகூடி வருமதிக வல்லமைகண் மிகவு முண்டாம், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. ()

நட்புநிலை.

கதிரவ னுதிப்பதெங் கேநளின மெங்கேகளித்துள மலர்ந்த தென்ன, கார்மேக மெங்கே பசுந்தோகை யெங்கே கருத்தினட் பானதென்ன, மதியமெங் கேபெருங் குமுதமெங் கேமுக மலர்ந்துமகிழ் கொண்டதென்ன, வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி யெங்கே மகிழ்ந்துகூ விடுதலென்ன, நிதியரச ரெங்கே யிருந்தாலு மவர்களொடு நேசமொன் றாயிருக்கும், நீதிமிகு நல்லோர்க ளெங்கிருந் தாலுமவர் நிறைபக்ஷ மறவார்கள்காண்,

மதிலுடன் கோபுரமும் வாவியும் புடைசூழ மருவுசோ ணாட்ட திபனே, மயிலேறி விளை யாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (கூஅ)

காலமறிதல்.

காகம் பகற்காலம் வென்றிடுங் கூகை யைக் கனகமுடி யரசர் தாமும், கருதுஜய கா லமது கண்டந்த வேளையிற் காரிய முடித்து விடுவார், மேகமுங் கார்கால மதுகண்டு பயி ர்விளைய மேன்மேலு மாரி பொழியும், மிக்கா ன வறிவுளோர் வருதருண காலத்தின் மிடி யாள ருக்கு தவுவார், நாகரிக முறுகுயில் வச ந்தகா லத்திலே நலமென் றுகந்து கூவும், ந ல்லோர் குறித்ததைப் பதறுமல நந்தந்த நாளை யின் முடிப்பர் கண்டாய், வாகனைய காலை ன் மாலைபுல் லெனுமுலக வாடிக்கை நிசமல் லவோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வய னீடு மலைமேவு குமரேசனே. (கூகூ)

இடனறிதல்.

தரையதனி லோடுதேர் நீள்கடலி லே டுமோ சலதிமிசை யோடு கப்பல், தரைமீ லோடுமோ தண்ணீரி லுறுமுதலை தன் னே கரிநிற் குமோ, விரைமலர் முடிப்பரம வேணியர விளைவெல்ல மிதுகருட னுலா மோ, வேங்கைக ளிருக்கின்ற காடுதனி ல சாமல் வேறொருவர் செல்ல வசமோ, து

களைப் பெரியோரை யண்டிவாழ் வோர்தமைத் துஷ்டர்பகை யென்ன செய்யும், துணைகண்டு சேரிட மறிந்துசே ரொன்றெளவை சொன்னகதை பொய்யல் லவே, வளையூது மாயனை யடுத்தலாற் பஞ்சவர்கள் வன்போர் ஜெயித்த தன்றோ, மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (எ0)

யாக்கை நிலையாமை.

மனுநன்மாந் தாதாமு ருனவர்க ளெல்லாரு மண்மே லிருந்து வாழ்ந்து, மடியா திருந்தபே ரில்லையவர் தேடியதை வாரிவைத் தவருமில்லை, பணியதனை நம்பியே யேர்பூட்டு கதையெனப் பாழான வுடலை நம்பிப், பார்மீதி லின்னம்வெகு நாளிருப் போமென்று பலகோடி நினைவை யெண்ணி, அனிதமாய் விருதாவின் மாய்வதே யல்லாம லன்பாக நின்பதத்தை, யர்ச்சித்து முத்திபெறல் வேண்டுமென் றெண்ணுர்க ளாசைவலை யிற்சுழலுவார், வனிதையர்கள் காமாந்த காரமே பகையாகு மற்றுமொரு பகையு முண்டோ, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (எக)

வேட்டகத் திகழ்ச்சி.

வேட்டகந் தன்னிலே மருகன்வந் திடுமளவின் மேன்மேலு முபச ரித்து, விருந்துகள் சமைத்துநெய் பாற்றயிர் பதார்த்தவகை

வேண்டுவ வெலாம மைப்பார், ஊட்டமிந் வர்க்கவகை செய்திடுவர் தைலமிட் டுறுதியா ய் முழுகு விப்பார், ஓயாது தின்னவே பாக் கிலைகொடுத்திடுவ ருற்றநா ளலா கிலா, நாட்டமொரு படியிறங் குவதுபோன் மரியா தை நாளுக்கு நாள்கு றைவுறும், நகைசெய் வர் மைத்துனர்க ளலுவல்பார் போவென்று நாளுமன் மாமி சொல்வாள், வாட்டமனை யாளொரு துரும்பாய் மதிப்பளிவன் மட்டி யிலு மட்டியன்றோ, மயிலேறி விளையாடு கு கனைபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே.()

செல்வ நிலையாமை.

ஓடமிடு மிடமது மணற்கூடுஞ் கூடுமிட முமோடமிக வேநடக்கும், உற்றதோ ராற் றின்மடு மேடாகு மேடெலா முறுபுனல்கொ ண் மடுவாயிடும், நாடுகா டாகுமுயர் காடுநா டாகிவிடு நவில்சகடு மேல்கீ ழதாய், நடை யூறு சந்தைபல கூடுமூட னேகலையு நன்னி லவு மிருளாய் விடும், நீடுபகல் போயபின் பி ரவாகு மிரவுபோய் நிறைபகற் போதாய் வி டும், நிதியோர் மிடித்திடுவர் மிடியோர் செ ழித்திடுவர் நிசமல்ல வாழ்வு கண்டாய், மாடு மனை பாரிசன மக்கணிதி பூஷணமு மருவுக ண வாகு மன்றோ, மயிலேறி விளையாடு குக னேபுல் வயனீடுமலைமேவு குமரே சனே. ()

பிறந்ததாற் பேறுபேறு

சடமொன் றெடுத்தாற் புவிக்குநல் லவனென்று தன்பேர் விளங்க வேண்டும், சதிருடனி தல்லாது மெய்ஞ்ஞானி யென்றவ தரிக்கவே வேண்டு மல்லால், திடமினிய ரணசூர வீரனிவ னென்னவே திசைமெச்ச வேண்டு மல்லால், தேகியென வருபவர்க் கில்லையென் றமலே செய்யவே வேண்டு மல்லால், அடைவுடன் பலகல்வி யாராய்ந்து வித்துவா னாகவே வேண்டு மல்லால், அறிவான துணைமக்க ளாகவர வேண்டுமிவ ரதிகபூ பாலனாயா, வடகுவடு கிடுகிடென வெழுகடலு மலையெறிய மணியுரகன் முடிக ணெரிய, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௭௪)

வேசைநிந்தை.

தேடித்தம் வீட்டிற் பணக்காரர் வந்திடிற் றேகசி வன்போ லவே, சிநேகித்த வும்மையொரு பொழுதுகா ணாவிடிற் செல்லுறு தன்ன மென்றே, கூடிச் சுகிப்பமொன் றாசை புன் மேலென்று கூசாம லாணை யிடுவார், கொங்கையை வெடிக்கப் பிடிக்கக் கொடுத்திதழ் கொடுப்பர்சம் பனமு கப்ப, வேடிக்கை பேசியே கைமுதல் பறித்தபின் வேறுபட நிந்தை செய்து, விடவிடப் பேசுவார் தாய்கலக மூட்டியே விட்டுத் துரத்தி விடுவார், வாடிக்

கை யாயிந்த வண்டப் பரத்தையர் மயக்கத் தை நம்ப லாமோ, மயிலேறி விளையாடு குக னேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. ()

இதற்கிது உறுதியெனல்.

கைக்குறுதி வேல்கவின் மனைக்குறுதி ம னையாள் கவிக்குறுதி பொருளடக்கம், க ன்னியர் தமக்குறுதி கற்புடைமை சொற்குறு தி கண்டிடிற் சத்ய வசனம், மெய்க்குறுதி மு ன்பின் சபைக்குறுதி வித்வசனம் வேசையர்க் குறுதி தேடல், விரகருக் குறுதிபெண் மூப்பி னுக் குறுதியூண் வீரருக் குறுதி தீரம், செய்க் குறுதி நீரரும் பார்க்குறுதி செங்கோல் செழு ம்படைக் குறுதி வேழம், செல்வந் தனக்குறு தி பிள்ளைக ளவர்க்குறுதி சேர்ந்திடும் சர்ச்ச னர்களாம், மைக்குறுதி யாகிய விழிக்குறமடந் தைசுர மங்கைமரு வுந்த லைவனே, மயிலே றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (எசா)

வறுமையிற் சிறுமை.

வறுமைதான் வந்திடிற் றாய்பழுது சொ ல்லுவாள் மனையாட்டி சற்று மெண்ணாள், வாக்கிற் பிறக்கின்ற சொல்லெலாம் பொல்லா த வசனமாய் வந்து விளையும், சிறுமையொடு தொலையா விசாரமே யல்லாது சிந்தையிற் றைரி யமிலை, செய்யசபை தன்னிலே சென்று வர வெட்கமாஞ் செல்வரைக் காணிலோ னும்,

உறுதிபெறு வீரமுங் குன்றிடும் விருந்துவரி
லுயிருடன் செத்தபிணமாம்; உலகம் பழித்தி
டும்பெருமையோர் முன்புசென் றொருவரோ
டு செய்தி சொன்னால், மறுவசன முஞ்சொ
லார் துன்பினிற் றுன்பமிகு வந்தணுகி டாத
ருளுவாய், மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல்
வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (எஎ)

தீச்சார்பா னன்மை யிழப்பு.

ஆனைதண் ணீரினிழல் பார்த்திடத் தவ
ளைசென் றங்கே கலக்கி யுலவும், ஆயிரம் பே
ர்கூடி வீடுகட் டிடிலேத மறை குரலு மூட
னே வரும், எனைநற் பெரியோர்கள் போச
னஞ்செயுமளவி லீக்கிடந் திசைகெ டதாம்,
இன்பமிகு பசுவிலே கன்றுசென் றூட்டுதற்
கினியகோ னூத டுக்கும், சேனைமன் னவ
னொன்ன கருமறிய மிக்கினுஞ் சிறியோர்க ளா
ற்கு றைபடும், சிங்கத்தை யும்பெரிய ரிஷபத்
தையும்பகைமைசெய்ததொரு நரியல்லவோ,
மானையுந் திகழ்தெய்வ யானையுந் தழுவுமணி
மார்பனே யருளா ளனே, மயிலேறிவிளையா
டு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேச
னே. (எஅ)

இடையூறுற்றும் பயன்படுபவை.

ஆறுதண் ணீர்வற்றி விட்டாலு மூற்று
நீரமுதபா னங்கொ டுக்கும், ஆதவனை யொரு
பாதி கட்செவி மறைத்தாலு மப்போது முத

விசெய் வன், கூறுமதி தேய்பிறைய தாக வேகுறை யினுங் குவலயத் திருள்சி தைக்கும், கொல்லைதான் சாவிபோய் விட்டாலு மங் குவரு குருவிக்கு மேச்ச லுண்டு, வீறுடலு தாரிதான் மிடியான போதினிலு மிகவுடி வருப வர்க்கு, வேறுவகை யில்லையென் றுரை யாதியன்றளவி யந்துள மகிழ்ந்து தவுவா ன், மாறுபடு சூரசங் காரகம் பீரனே-வடிவே லணிந்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குக னேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. ()

இன்னவர்க் கிது வில்லையெனல்.

சார்பிலா தவருக்கு நிலையேது முதலிலா தவருக்கி லாபமேது, தயையிலா தவர்தமக் குறவேது பணமிலா தார்க்கேது வேசை யுறவு, ஊரிலா தவர்தமக் கரசேது பசிவேளை யுண்டிடாற் குறுதி நிலையே, துண்மையில் லா தவர்க் கறமேது முயல்விலார்க் குறுவதொ ர செல்வ மேது, சோர்விலா தவருக்கு மற்று மொரு பயமேது சுகமிலார்க் காசை யேது, துர்க்குண மிலாதவர்க் கெதிராளி யேதிடர் செய் துஷ்டர்க் கிரக்க மேது, மார்புருவ வா லியே லஸ்திரம் விடுத்தநெடு மான்மருக ன முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனே புல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (அ)

இதினுமிது நன்றெனல்.

பஞ்சரித் தருமைய றியார்பொருளை வெ ய்தலிற் பலர்மனைப் பிச்சை நன்று, பரிவா

வுபசார மில்லா விருந்தினிற் பட்டினி யிருக்கை நன்று, தஞ்சவொரு முயலையடு வென்றிதனில் யானையொடு சமர்செய்துதோற்ற னன்று, சரசகுண மில்லாதபெண்களைச் சேர்தலிற் சன்னியா சித்தனன்று, அஞ்சலார் தங்களொடு நட்பா யிருப்பதனி லரவினொடு பழகுவது நன், றந்தணர்க்காபத்தி லுதவா திருப்பதனி லாருயிர் விடுத்த னன்று, வஞ்சக ருடன்கூடி வாழ்தலிற் றனியே வருந்திடுஞ் சிறுமை நன்று, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௮௧)

நிலையாதவை.

கொற்றவர்கள் ராணுவமு மாறுநே ராகிய குளங்களுந் தாசி யுறவும், குணமிலார் நேசமும் பாம்பொடு பழக்கமுங் குலவுநீர் விளையா டலும், பற்றலார் தமதிடை வருந்துவிசுவாசமும் பழையதா யாதி நிணரும், பரதார மாதரது போகமும் பெருகிவரு பாங்கான வாற்று வரவும், நற்றுமொரு துர்ப்புத்தி கேட்கின்றபேருறவு நல்லமதயானை நட்பும், நாவினல் லுறவுமொரு நாள்போ லிராதிவைக ணம்பப் படாது கண்டாய், மற்றுமொரு துணையில்லை நீதுணை யெனப்பரவும் வானவர்கள் சிறைமீட் டவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (௮௨)

நற்புலவர் தீப்புலவர் செயல்.

மிக்கான சோலையிற் குயில்சென்று மாங் கனி விருப்பமொடு தேடி நாடும், மிடைகருங் காகங்களெக்கனி யிருந்தாலும் வேப்பங் கனி க்கு நாடும், எக்காலும் வரிவண்டு பங்கேருக த்தினி லிருக்கின்ற தேனை நாடும், எத்தனை சுக ந்தவகை யுற்றாலு முருள்வண் டினந்துர்ம லத்தை நாடும், தக்கோர்பொருட்சுவை நயங் களெங்கேயென்று தாம்பார்த்துகந்து கொள் வார், தாழ்வான வன்கண்ணர் குற்றமெங்கே யென்று தமிழிலா ராய்வர் கண்டாய், மைக் காவி விழிமாது தெய்வானை யுங்குறவர் வள் ளியுந் தழுவு தலைவா, மயிலேறி விளையாடு கு கனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே.

தாழ்தற் பெருமை.

வேங்கைகள் பதுங்குதலு மாமுகி லெ துங்குதலும் விரிசிலை குனிந்திடுதலும், பெ டம தகன்றிடலும் யானைகளொடுங்குதலு வெள்விடைகள் துள்ளி விழலும், மூங்கி கள் வணங்குதலு மேலவரிணங்குதலு முன வர்கணயந்துகொளலும், முதிர்படை யெ துங்குதலும் வினைஞர்களடங்குதலு முதல னர் பயந்திடுதலும், ஆங்கரவு சாய்குதலு மகிழ்மல ருலர்ந்திடலு மாயர்குழல் கு படலும், அம்புவியி லிவைகாரி யங்களு கல்லாம லதனு லிளைப்பு வருமோ, மாங்

னிக் காவரனை வலமது புரிந்துவளர் மதகு
ரிக் கிளைய முருகா, மயிலேறி விளையாடு கு
கனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே.

தெய்வச் செயல்.

சோடாய்மரத்திற் புறாரண் டிருந்திடத்
தொலைவுகண் டேவேடுவன், தோலாமலவை
யெய்ய வேண்டுமென் றொருகணை தொடுத்து
வில் வாங்கி நிற்க, ஊடாடி மேலே யெழும்
பிடி லடிப்பதற் குலவுரா ஜாளி கூட, உயரப்
பறந்துகொண் டேதிரிய வப்போ துகைத்த
சிலை வேட னடியிற், சேடாக வல்விஷந் தீ
ண்டவே யவன்விழச் சிலையிற் றொடுத்த வா
ளி, சென்றிரா சாளிமெய் தைத்துவிழ வவ்வி
ரு சிறைப்புறு வாழ்ந்த வன்றோ, வாடாம
லிவையெலாஞ் சிவன்செயல்க ளல்லாதென்
மனச்செயலி னாலும் வருமோ, மயிலேறி வி
ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும
ரே சனே. (அரு)

பாட லியல்பு.

எழுத்தசைகள் சீர்தளைக ளடிதொடை
கள் சிதையா திருக்கவே வேண்டு மப்பால், ஈ
ரைம் பொருத்தமொடு மதுரமாய்ப் பளபளப்
பினியசொற் சமைய வேண்டும், அழுத்தமிகு
குறளினுக் கொப்பாக வேபொரு ளடக்கமு
மிருக்கவேண்டும், அன்பான பாவின மிசை
ந்துவரல் வேண்டுமுன லங்கார முற்ற துறை

யில், பழுத்துள முவந்தோசை யுற்றுவரல் வேண்டும்படிக்குமிசை கூடல் வேண்டும், பாங்காக வின்னவை பொருந்திடச் சொற்கவிதை பாடிற் சிறப்பென் பர்காண், மழுத்தினஞ் செங்கைதனில் வைத்தகங் காளனருண் மைந்தனென வந்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (அசு)

விபூதி தரிக்கு முறைமை,

பத்தியொடு சிவசிவா வென்றுதிரு நீற்றைப் பரிந்துகை யாலெடுத்துப், பாரினில் விழாதபடி யண்ணாந்து செவியொடு பருத்த புய மீதிலொழுக, நித்தமூ விரல்களா னெற்றியி னழுந்தலுற நினைவாய்த் தரிப்பவர்க்கு, நீடுவினை யணுகாது தேகபரி சுத்தமா நீங்காம நிமல னங்கே சத்தியொடு நித்தம்விளை யாடுவன் முகத்திலே தாண்டவஞ் செய்யுந்திரு, சஞ்சலம் வாராதுபர கதியுதவு மிவனையே சத்தியஞ் சிவனென் னலாம், மத்தினிய மேருவென வைத்தமுதி னைக்கடையு மான்மருகனென முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (அஎ)

விபூதி வாங்கு முறைமை.

பரிதனி லிருந்துமியல் சிவிகையி லிருந்துமுயர் பலகையி லிருந்து மிகவே, பாங்கான வம்பலந் தனிலே யிருந்தும் பருத்த திண்

ணையிலிருந்துந், தெரிவொடு கொடுப்பவர்
கள் கீழ்நிற்க மேனின்று திருநீறு வாங்கியி
டினுஞ், செங்கையொன் றாலும்விரன் மூன்
றாலும் வாங்கினுந் திசழ்தம் பலத்தினோ
டும், அரியதொரு பாதைநடக்கின்ற போ
திலு மசுத்தனில மானவிதிலும், அங்கே
தரிக்கிலுந் தந்திடிற் றள்ளினு மவர்க்கு நர
கென்பர்கண்டாய், வரிவிழிமடந்தைகுற வள்
ளிநா யகிதனை மணந்துமகிழ் சகநாதனே,
மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு
மலைமேவு குமரேசனே. (அஅ)

இவ்வுறுப்பாற் பயனிலையெனல்.

தேவா லயஞ்சுற்றி டாதகா லென்னகா
ல் தெரிசியாக் கண்ணென் னகண், தினமுமே
நின்கமல பாதத்தை நினையாத சிந்தைதா
னென்ன சிந்தை, மேவா கமஞ்சிவபுராணம
வை கேளாமல் விட்டசெவி யென்ன செவி
கண், விமலனை வணங்காத சென்னியென்
சென்னிபணிவிடைசெயாக்கையென் னகை,
நாவார நினையேத்தி டாதவா யென்னவாய்
நற்றீர்த்த மூழ்கா வுடல், நானிலத் தென்ன
வுடல் பாவியா கியசனன நண்ணினுற் பல
னேதுகாண், மாவாகி வேலைதனில் வருசூரன்
மார்புருவ வடிவேலை விட்ட முருகா, மயிலே
றி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமே
வு குமரேசனே. (அகூ)

நற்பொருளோடு தீப்பொருள் பிறத்தல்.

கோகனக மங்கையுடன் மூத்தவள் பிறந்தென்ன குலவுமாட் டின்க ணதர்தான், கூடப் பிறந்தென்ன தண்ணீரி னுடனே கொடும்பாசி யுற்று மென்ன, மாகருணு மமுதினொடு நஞ்சம் பிறந்தென்ன வல்லிரும் பிற்றுருத் தான், வந்தே பிறந்தென்ன நெடுமரந் தனின்மொக்குள் வளமொடு பிறந்தென் னவுண், பாகமிகு சென்னலொடு பதர்தான் பிறந்தென்ன பன்னுமொரு தாய்வயிற்றிற், பண்புறு விவேகியொடு கயவர்கள் பிறந்தென்ன பலனேது மில்லை யன்றோ, மாகனக மேருவைச் சிலையென வளைத்தசிவன் மைந்தனென வந்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (௬௰)

தன்னினத்தா லழிவு.

குலமான சம்மட்டி குறடுகைக் குதவியாய்க் கூரிரும் புகளை வெல்லும், கோடாலி தன்னுளே மரமது நுழைந்துதன் கோத்திரமெலாம ழிக்கும், நலமான பார்வைசேர் குருவியா னதுவந்து நண்ணுபர வைகளை மாய்க்கும், நட்புடன் வளர்ந்தகலை மானென்று சென்றுதன் னவில்சாதி தனையி ழுக்கும், உலவுநற் குடிதனிற் கோளர்க ளிருந்துகொண் டுற்றாரை யிட ழிப்பார், உளவனில் லாமலூ ரழியாதெனச் சொல்லு முலகமொழி நிசமல்

லவோ, வலமாக வந்தர னிடத்தினிற் கனி கொண்ட மதயானை தன்சோ தரா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (சுகு)

வீணுக் குழைத்தல்.

குயின்முட்டை தனதென்று காக்கையடை காக்குங் குணம்போலு மீக்க ளெல்லாங், கூடியே தாமுண்ண வேண்டுமென்றேதினங் கூடுய்த்த நறவு போலும், பயில்சோ ரருக்குப் பிறந்திடத் தாம்பெற்ற பாலனென் றுட்க ருதியே, பாராட்டி முத்தமிட் டன்பாய் வளர்த்திடும் பண்பிலாப் புருஷர்போலும், துயிலின்றி நிதிகளைத் தேடியே யொருவர்பாற் றெட்டுத் தெறித்தி டாமல், தொகை பண்ணி வைத்திடுவர் கைக்கொண்டு போகவரு சொந்தமா னவர்வே றுகாண், வயிரமொடு சூரனைச் சங்கார மேசெய்து வானவர்க் குதவு தலைவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (சுஉ)

இது சேரி னிது பயன்படாதெனல்.

அழலுக்க ளேவிட்ட நெய்யும் பெருக்கான வாற்றிற் கரைத்த புளியும், அரிதான கமரிற் கவிழ்த்திட்ட பாலும் வருமலகைகட் கிடுபூசையும், சுழல்பெருங் காற்றினில் வெடித்தபஞ் சும்மணற் சொரிநறும் பனிநீருநீள்,

சொல்லரிய காட்டுக் கெறித்ததில வுங்கடல்சு ழிக்குளே விடுகப் பலும், விழலுக் கிறைத்தி ட்ட தண்ணீரு மிகமாயவேசைக் களித்தபொ ருளும், வீணருக்.கேசெய்த நன்றியும் பலனி ல்லை விருதாவி தென்பர் கண்டாய், மழலைப் பசுங்கிள்ளை முன்கைமலை மங்கைதரு வண் ணக் குழந்தை முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே.

கைவிடத் தகாதவர்.

அன்னைசுற் றங்களையு மற்றைநாண் மு தலா வடுத்துவரு பழையோ ரையும், அடுப கைவ ரிற்றப்பி வந்தவொருவேந்தனையு மன் பான பெரியோ ரையும், தன்னைநம் பினவரை யு மேழையா னவரையுஞ் சார்ந்தமறை யோ ர்தம் மையும், தருணமிது வென்றுநல் லாபத் து வேளையிற் சரணம் புகுந்தோ ரையும், ந ன்னயமதாகமுன் னுதவிசெய் தோரையு நா ளுந் தனக் குறுதியாய், நத்துசே வகரையுங் காப்பதல் லாதுகை நழுவவிட லாகாதுகாண், மன்னயி மினியசெஞ் சேவலுஞ் செங்கைம லர் வைத்தசர வணபூ பனே, மயிலேறி வி ளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு கும ரேசனே. (சுச)

தகாத செயல்.

அண்டிவரு முற்றூர் பசித்தங் கிருக்க வே யன்னியர்க் குதவு வோரும், ஆசுதபு பெ

ரியோர்செய் நேசத்தை விட்டுப்பி னற்பனை யடுத்த பேரும், கொண்டவொரு மனையா ளிருக்கப் பரத்தையைக் கொண்டாடி மருவுவோரும், கூறுசற் பாத்திர மிருக்கமிகு தானமது குணமிலார்க் கீந்த பேரும், கண்டுவரு புதியோரை நம்பியே பழையனைக் கைவிட்டிருந்த பேரும், கரிவாலை விட்டுநரி வால்பற்றி நதிநீர் கடக்கின்ற மரியாதைகாண், வண்டடர் கடப்பமலர் மாலிகா பரணமணி மார்பனே யருளாளனே, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவுகுமரே சனே. ()

நல்லோர் முறை.

கூடியே சோதரர்கள் வாழ்தலா லுந்தகு குழந்தைபல பெறுத லாலும், குணமாக வேபிச்சை யிட்டுண்கை யாலுங் கொடும்பிதிர்க் கிடுத லாலும், தேடியே தெய்வங்க ளுக்கீத லாலுந் தியாகங் கொடுத்த லாலும், சிறியோர்கள் செய்திடும் பிழையைப் பொறுத்துச் சினத்தைத் தவிர்த்த லாலும், நாடியே தாழ்வாய் வணங்கிடுத லாலுமிக நல்வார்த்தை சொல்ல லாலும், நன்மையே தருமலாற் றாழ்ச்சிகள் வராவிவை நல்லோர்கள் செயுமுறைமைகாண், வாடிமன நொந்துதமிழ் சொன்னநக் கீரன்முன் வந்துதவிசெய்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (கூகூ)

அடைக்கலங் காத்தல்.

அஞ்சலெனு நாயினுடல் தருமன் சும
ந்துமுன் னூற்றைக் கடத்துவித்தான், அடை
க்கல மெனுங்கயற் காகநெடு மாலுட னருச்
சுனன் சமர்புரிந்தான், தஞ்சமெனவந்திடு பு
ருவுக்கு முன்சிபி சரீரந் தனைக்கொடுத்தான்,
தடமலைச் சிறகரிந் தவனைமுன் காக்கத் ததீசி
முது கென்பளித்தான், இன்சொலுட னே
பூத தயவுடைய ராயினோ ரொவருக்கு மாபத்
திலே, இனியதஞ்சிவனை விடுத்தாகி லுங்காத்
திரங்கிரட் சிப்ப ரன்றோ, வஞ்சகிர வுஞ்ச
மொடு தாருகன் சிங்கமுகன் வளர்சூர னுடல்
கீண்டவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல்
வயனீடு மலைமேவு குமரே சனே. (கூள)

யோக்கியா யோக்கியம்.

பாலினொடு தேன்வந்து சேரில்ருசி யதி
கமாம் பருகிநீர் சேரி லென்னும், பவளத்தி
னிடைமுத்தை வைத்திடிற் சோபிதம் படிச
மணி கோர்க்கி லென்னும், மேலினிய மன்
னர்பால் யானைசேர் வதுகளதை மேஷமது
சேரி லென்னும், மிக்கான தங்கத்தி னவமண
யுறிற்பெருமை வெண்கல் லழுத்தி லென்ன
ம், வாலிப மிஞர்களுட னிளையோர்கள் சே
னலம் வளைகிழவர் சேரி லென்னும், மருவு
ல் லோரிடம் பெரியோர் வரிற்பிரியம் வருக

வர் சேரிலென்னும், மாலிகை தரித்தமணி மார்பனே மானின்ற வள்ளிக்கு வாய்த்த கணவா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (கூஅ)

பெரியோரியல்பு.

அன்னதானஞ்செய்தல்பெரியோர்சொல் வழிநிற்ற லாபத்தின் வந்த பேருக், கபயங்கொடுத்திடுத னல்லினஞ் சேர்ந்திடுத லாசிரியன் வழிநின் றவன், சொன்னமொழி தவறாது செய்திடுதல் தாய்தந்தை துணையடியருச்சனைசெயல், சோம்பலில் லாமலுயிர்போகினும் வாய்மைமொழி தொல்புவியி னட்டியிடுதல், மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல் கற்புடைய மனைவியொடு வைகினுந் தாமரையிலை, மருவுநீ ரெனவுறுத லிவையெலா மேலவர்த மாண்பென் றுரைப்ப ரன்றோ, வன்னமயின் மேலிவர்ந் திவ்வுலகை யொருநொடியில் வலமாக வந்த முருகா, மயிலேறி விளையாடு குகனேபுல் வயனீடு மலைமேவு குமரேசனே. (கூகூ)

நூற் பயன்.

வன்னமயி லேறிவரு வேலாயு தக்கடவுண் மலைமே லுகந்த முருகன், வள்ளிக்கொ

டிக்கினிய வேங்கைமர மாகினேன் வானவ
ர்கள் சேனாபதி, கன்னன்மொழி யுமையா டி
ருப்புதல்வ னரன்மகன் கங்கைபெற் றருள்
புத்திரன், கணபதிக் கிளையவொரு மெய்ஞ்
ஞான தேசிகக் கடவுளா வினன்குடியினன்,
பன்னரிய புல்வயலில் வாலகும ரேசர்மேற்
பரிந்துகுரு பாத தாசன், பாங்கான தமிழாசி
ரியவிருத் தத்தினிற் பாடவொரு நூறுநாடி,
நன்னயம தாகப் படித்தபேர் கேட்டபேர் நா
டொறுங் கற்றபேர்கள், ஞானயோ கப்பெ
றுவர் பதவியா வும்பெறுவர் நன்முத்தி யும்
பெறுவரே. (௱)

குமரேசசதகம் முற்றிற்று.

வைகுந்த அம்மானை.

பரிசித்துவுக்கு கலியாணஞ் செய்கிறது.

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
தந்தையர்கள்தாமுந் தமரிலுள்ளமன்னர்களும்
கன்னிக்கலியாணங் காசினியோர்தாமறிய
சீராகஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு
நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியரைத்தானழைத்து வேண்டும்முகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணர்பால் ஐவரும்போய்ச்சென்றுகண்டு
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்குச் சுபசோபனம்முடியத்
தந்திரமின்னதென்று சாற்றுவீரெம்பெருமாள்
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகின்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
வகையேதும்பெண்தனக்கு மாயோனேசொல்லுமென்
துகைவகையுமைவருக்குத் தோற்றமுடனே நினைந்
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வங்கிஷத்திற் பண்பானகோத்திரமு
இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனைத் தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானின்றமைந்தனெனும்
ஏற்றதுளசி மகராஜனீன்றெடுத்த
செல்வியெனும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்விசளமென்று நாரணரைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தார்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரகா புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயனையே கமலமலர்ப்பாதமதைத்
தெண்டநிட்டுவாய்புதைத்துச் செப்பினார்தன்மருசே
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
உன்னுடையமைந்த [illegible]